

Το σήμερα μου φαίνεται βαρύ αλλά όχι ασήκωτο

Η Αλκη Ζένη μιλάει για το βιβλίο, την κρίση, τους νέους και τα θυελλώδη χρόνια ('40-70)

Της ΓΙΟΥΛΗΣ ΕΠΤΑΚΟΙΛΗ

Κλασική συγγραφέας, αριστοτέλεντης της αφήγησης, με γνώση της Ιστορίας, βίωσε άλλωστε πυρίκαυστες στιγμές της ελληνικής ζωής και τις ενσωμάτωσε με ελκυστικό για τα παιδιά τρόπο στο έργο της, η Αλκη Ζένη μεγάλωσε γενίες και γενίες με τα βιβλία της. Μπορεί να χαρακτηρίστηκε συγγραφέας παιδικών βιβλίων, αλλά διόλου δεν χωράει σε κατηγοριοποιήσεις. «Το Καπλάνι της βιτρίνας» ή «Ο μεγάλος περίπατος του Πέ-

Πρέπει να γίνουν αλλαγές στην εκπαίδευση. Είναι σίγουρο. Το σύστημα είναι απαρχαιωμένο, χρειάζεται επανεξέταση και βελτίωση.

τρου» προσφέρονται για πολλαπλές αναγνώσεις, αναδίουν φρεσκάδα, τρυφερότητα, καταργούν πλικιακά ταμπού, είναι «καταφύγια» που συγκινούν πάντα.

Αυτό το καλοκαίρι η Αλκη Ζένη άλλαξε εκδοτική στέγη, μετακινήθηκε στο Μεταίχμιο και οι περισσότεροι τίτλοι βιβλίων της επανεκδόθηκαν αναθεωρημένοι και με νέα εξώφυλλα. Με αυτή την αφορμή συνομιλήσαμε μαζί της διατυπώνοντας στην αρχή της κουβέντας μια αυθόρυμπη απο-

ρία: Πώς με τόσους βρικόλακες, η Αλκη Ζένη παραμένει δημοφιλής στον παιδικό κόσμο; «Και μένα μου κάνει εντύπωση», απαντάει. «Άλλα πιστεύω ότι επειδή οι ήρωες των βιβλίων μου είναι παιδιά, είναι πολύ εύκολο στα σημερινά παιδιά να ταυτιστούν μαζί τους. Αναγνωρίζουν κοινά χαρακτηριστικά».

Βιωματικά

Στο εμβληματικό και σχεδόν αυτοβιογραφικό «Καπλάνι της βιτρίνας» πάρει από τις περιπέτειες των δύο πρωταγωνιστών, της Μέλιας και της Μυρτώς, ζωντανεύει η δικτατορία του Μεταξά, ο βασιλιάς, ο Βενιζέλος. Στον Μεγάλο περίπατο του Πέτρου ο πόλεμος, η Κατοχή και η Αντίσταση. Στην «Αρραβωνιαστικά του Αχιλλέα», το μοναδικό της έργο για εντύλικες, η Αλκη Ζένη συνθέτει το ψυφιδωτό της πιο θυελλώδους τριακονταετίας ('40-70) της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας. Δεν υπάρχει έργο της χωρίς ιστορικό καμβά αλλά και βιωματικό υπόβαθρο. «Δεν μπορώ να γράψω για κάτι αν δεν το έχω ζήσει», εξηγεί. «Δεν θα μπορούσα ποτέ να γράψω για το Βυζάντιο. Και δεν μπορώ να καταλάβω πώς γράφουν κάποιοι».

Η ίδια η ζωή της είναι μυθιστορηματική: Παράλληλα με το γράφιμο, η Αλκη Ζένη αγωνιστήκε παθιασμένα για την ελευθερία, την κοινωνική δικαιοσύνη, την ισότητα, τη δημοκρατία. Συμπετέχει στο αριστερό κίνημα από τα χρόνια της γερμανικής κατο-

Τα βιβλία που επανεκδόθηκαν

Τα βιβλία της Αλκης Ζένη που κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Μεταίχμιο είναι:

- Η αρραβωνιαστικά του Αχιλλέα
- Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου
- Η μωβ ομπρέλα
- Η Κωνσταντίνα και οι αφάνες της Κοντά στις ράγιες
- Αρβυλάκια και γόβες
- Το καπλάνι της βιτρίνας
- Ο θείος Πλάτων
- Θέατρο για παιδιά
- Μια Κυριακή του Απρίλη
- Τα παπούτσια του Αννίβα

χής στην Ελλάδα. Η επιλογή της αυτής καθόρισε σε μεγάλο βαθμό και την προσωπική της ζωή. Από το 1952 μέχρι το 1964 έζησαν μαζί με τον άντρα της, τον θεατρικό συγγραφέα Γιώργο Σεβαστικού, σαν πολιτικοί

πρόσφυγες στην Σοβιετική Ένωση, αρχικά στην Τασκένδη και ύστερα στη Μόσχα. Επέστρεψαν στην Ελλάδα το '64 και τρία χρόνια μετά, το '67, έψυχαν στο Παρίσι, όπου παρέμειναν μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '70 λόγω της δικτατορίας. Τι λέει η σημερινή κρίση σε μια γυναικά ζυμωμένη από τόσες περιπετειώδεις στιγμές; «Μή με ωράτε για τη σημερινή κρίση γιατί έχω περάσει πολύ άσκησης περιόδου στη ζωή μου, με κειρότερο τον Εμφύλιο. Οπότε αυτό που ζούμε μου φαίνεται βαρύ αλλά όχι αστικώτερο. Ενας λαός ανακάμπτει, εναντιβγαίνει ξαφνικά στην επιφάνεια. Αυτό πιστεύω. Δεν ξέρω να σας πω πώς συμβαίνει αυτό, αλλά συμβαίνει. Εξάριθμος, όμως, ότι για να τα καταφέρουμε πρέπει να συμβάλλει ο καθέως πώς μπορεί. Πιστεύω απόλυτα στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Και πιστεύω και στους νέους. Μπορεί να είναι λίγο χαμένοι και να παραπαίουν μεταξύ πολλών και διαφορετικών πραγμάτων, αλλά έχουν συμμετοχή στα κοινά. Τους καταλαβαίνω, γιατί

παλιά τα πράγματα ήταν πολύ πιο απλά, σήμερα δεν είναι εύκολο για έναν νέο να είναι συνειδητοποιημένος. Άλλα θα βρουν τον δρόμο τους».

Τα e-books ανοίγουν την όρεξη

Μπορεί να διανύει την όγδοη δεκαετία της ζωής της, δεν έχει κάσει, όμως, καθόλου την επαφή της με τα παιδιά. Η Αλκη Ζένη οργάνων την Ελλάδα, επισκέπτεται σχολεία, συνομιλεί με τα παιδιά και γνωρίζει καλά τα προβλήματά τους. «Τα παιδιά επιβαρύνονται με άχρηστα πράγματα που τους φορτώνουν στο σχολείο και δεν έχουν ελεύθερο χρόνο να αξιοποιήσουν δημιουργικά. Ειδικά από την τρίτη Γυμνασίου και μετά, τα παιδιά τα κάνεις. Πρέπει να γίνουν αλλαγές στην εκπαίδευση. Είναι σίγουρο. Το σύστημα είναι απαρχαιωμένο, χρειάζεται επανεξέταση και βελτίωση. Εμένα και τα παιδιά μου και τα εγγόνια μου σπούδασαν έξω. Στη Γαλλία και το Βέλγιο. Εκεί το εκπαιδευτικό σύστημα λειτουργεί καλύτερα. Εδώ γιατί δεν μπορούμε;». Μετά μια μακρά περίοδο η Αλκη Ζένη,

«με πόνο» όπως λέει, άλλαξε εκδοτική στέγη. «Πήγα στο Μεταίχμιο γιατί ακολούθησα τους ανθρώπους που συνεργάζομενούν τόσα χρόνια. Δεν θα μπορούσα να μείνω κάπου που δεν θα ήταν αυτοί. Για μένα είναι οι άνθρωποι πάνω απ' όλα». Τα βιβλία της επανεκδόθηκαν αναθεωρημένα και συνεχίζουν την πορεία τους στον χρόνο. Απειλείται αυτή η πορεία από τα e-book (ψηφιακά βιβλία); «Δεν νιώθω ότι απειλείται το βιβλίο. Ισαία μπορεί τα e-books να ανοίξουν την όρεξη κάποιου και να πάει να αγοράσει το βιβλίο. Το θέμα είναι να διαβάζουν τα παιδιά κι αυτό εναπόκειται αποκλειστικά στους δασκάλους. Και πιστέψτε, είναι απότελεσμα οι τρόποι που εφευρίσκουν κάποιοι δάσκαλοι για να ρίξουν τα παιδιά στην “παγίδα” του διαβάσματος». Πετυχαίνουν; «Πολύ συχνά. Μάλιστα πολλά παιδιά θέλουν να γίνουν συγγραφείς. Και όταν με ρωτάνε πώς γίνεται κανείς συγγραφέας, τους απαντώ, «με τρεις τρόπους. Να διαβάζει βιβλία, να διαβάζει βιβλία, να διαβάζει βιβλία!».

